DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2021/1106 A COMISIEI

din 5 iulie 2021

privind recunoașterea echivalenței mecanismelor juridice, de supraveghere și de punere în aplicare ale Australiei referitoare la tranzacțiile cu instrumente financiare derivate supravegheate de Autoritatea de Reglementare Prudențială din Australia cu anumite cerințe ale articolului 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ([1]), în special articolul 13 alineatul (2),

întrucât:

(1) Articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 prevede un mecanism prin care Comisia este împuternicită să adopte decizii de echivalență prin care mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare ale unei țări terțe să fie declarate echivalente cu cerințele prevăzute la articolele 4, 9, 10 și 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, astfel încât să se considere că acele contrapărți care încheie o tranzacție care intră în sfera de aplicare a regulamentului menționat, în cazul în care cel puțin una dintre contrapărți este stabilită în respectiva țară terță, au îndeplinit cerințele în cauză prin respectarea cerințelor prevăzute în regimul juridic al respectivei țări terțe. Declarația de echivalență contribuie la realizarea obiectivului general al Regulamentului (UE) nr. 648/2012, și anume reducerea riscului sistemic și sporirea transparenței piețelor instrumentelor financiare derivate, prin asigurarea aplicării consecvente la nivel internațional a principiilor convenite cu țările terțe și prevăzute în regulamentul menționat.

(2) Dispozițiile articolului 11 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, care este completat de Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013 al Comisiei ([2]) și de Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 al Comisiei ([3]), stabilesc cerințele juridice ale Uniunii privind confirmarea la timp a termenilor unui contract derivat extrabursier, efectuarea unui exercițiu de comprimare a portofoliului și mecanismele prin care sunt reconciliate portofoliile în legătură cu contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o contraparte centrală („CPC"). În plus, dispozițiile menționate stabilesc obligațiile de evaluare și de soluționare a litigiilor aplicabile contractelor respective („tehnici de atenuare a riscului operațional"), precum și obligațiile privind schimbul de garanții („marje") între contrapărți.

(3) Pentru ca regimul juridic, de supraveghere și de punere în aplicare al unei țări terțe să fie considerat echivalent cu regimul Uniunii în ceea ce privește cerințele în materie de tehnici de atenuare a riscului operațional și de marje, rezultatul mecanismelor juridice, de supraveghere și de punere în aplicare aplicabile trebuie să fie echivalent, pe fond, cu cerințele Uniunii prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și să asigure o protecție a secretului profesional echivalentă cu protecția prevăzută la articolul 83 din regulamentul menționat. În plus, mecanismele juridice, de supraveghere și de aplicare echivalente trebuie să fie aplicate efectiv în țara terță respectivă, în mod echitabil și fără să creeze distorsiuni. Prin urmare, evaluarea echivalenței constă în a verifica dacă mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare ale unei țări terțe asigură faptul că, prin contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC și care au fost încheiate de cel puțin o contraparte stabilită în această țară terță, piețele financiare din Uniune nu sunt expuse unui nivel de risc mai ridicat și, în consecință, nu se generează niveluri inacceptabile ale riscului sistemic în Uniune.

([1]) JO L 201, 27.7.2012, p. 1.

([2]) Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la dispozițiile în materie de compensare indirectă, obligația de compensare, registrul public, accesul la un loc de tranzacționare, contrapărțile nefinanciare și tehnicile de atenuare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate prin CPC (JO L 52, 23.2.2013, p. 11).

([3]) Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 al Comisiei din 4 octombrie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare pentru tehnici de minimizare a riscului pentru contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o contraparte centrală (JO L 340, 15.12.2016, p. 9).

(4) La 1 octombrie 2013, Comisia a primit avizul tehnic al Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe („ESMA") referitor la mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare ale Australiei ([4]) în ceea ce privește, printre altele, tehnicile de atenuare a riscului operațional aplicabile contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC. În avizul său tehnic, ESMA a concluzionat că nu există cerințe obligatorii din punct de vedere juridic privind confirmarea la timp a termenilor unui contract derivat extrabursier, mecanismele privind efectuarea reconcilierii portofoliilor, efectuarea unei comprimări a portofoliului, evaluarea portofoliului și obligația de soluționare a litigiilor sau privind schimbul de garanții între contrapărțile la contractele derivate extrabursiere din Australia. ESMA a constatat, de asemenea, că echivalența dintre regimurile pentru marjele bilaterale nu putea fi evaluată la momentul respectiv, deoarece nu fuseseră încă elaborate standardele tehnice de specificare a normelor privind marjele bilaterale în Uniune.

(5) La efectuarea evaluării sale, Comisia a luat în considerare avizul tehnic al ESMA și a ținut cont de evoluțiile în materie de reglementare înregistrate după emiterea avizului. Comisia a efectuat o analiză comparativă a cerințelor juridice, de supraveghere și de punere în aplicare aplicabile în Australia. De asemenea, Comisia a evaluat rezultatul acestor cerințe și gradul lor de adecvare pentru a atenua riscurile care decurg din contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC într-un mod considerat echivalent cu rezultatul cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(6) Mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare aplicabile în Australia pentru tranzacțiile cu contracte derivate care nu sunt compensate la nivel central sunt prevăzute în Standardul prudențial CPS 226 al Autorității de Reglementare Prudențială din Australia (*Australian Prudential Regulation Authority* – „APRA"), adoptat în temeiul secțiunii 11AF din Legea bancară din 1959 („Legea bancară"), al secțiunii 32 din Legea privind asigurările din 1973 („Legea privind asigurările"), al secțiunii 230A din Legea privind asigurările de viață din 1995 („Legea privind asigurările de viață") și al secțiunii 34C din Legea din 1993 privind supravegherea sectorului fondurilor de pensii [*Superannuation Industry (Supervision) Act* – „Legea SIS"]. Mandatul APRA este de a asigura siguranța și soliditatea instituțiilor financiare reglementate din punct de vedere prudențial, astfel încât acestea să își îndeplinească angajamentele financiare față de deponenți, deținători de polițe și membrii fondurilor în cadrul unui sistem financiar stabil, eficient și competitiv. Standardul prudențial CPS 226 impune ca o entitate care intră sub incidența acestor norme să aibă practici adecvate în materie de marje și de diminuare a riscurilor în ceea ce privește instrumentele financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central. Acest standard prudențial se aplică instituțiilor din sectorul bancar, al asigurărilor generale, al asigurărilor de viață și al fondurilor de pensii, sub rezerva anumitor praguri. Standardul prudențial CPS 226 a intrat în vigoare la 1 martie 2017. Unele dintre cerințele sale fac obiectul unei perioade de tranziție în conformitate cu cadrul internațional, aliniată la perioada de introducere progresivă prevăzută în Regulamentul delegat (UE) 2016/2251.

(7) Standardul prudențial CPS 226 se aplică instrumentelor financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central, cu excepția contractelor pe cursul de schimb cu o scadență mai mică de trei zile. Definiția instrumentelor financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central din Standardul prudențial CPS 226 este mai largă decât cea a instrumentelor financiare derivate extrabursiere prevăzută la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. La punctul 9 litera (g) din Standardul prudențial CPS 226, „instrumentul derivat" este definit ca fiind fie un instrument derivat în sensul capitolului 7 din *Corporations Act 2001* (Legea din 2001 privind întreprinderile), fie un mecanism care constă într-un contract forward, un swap sau o opțiune, fie orice combinație a acestor elemente, în legătură cu una sau mai multe mărfuri. Prin urmare, echivalența ar trebui recunoscută în ceea ce privește instrumentele financiare derivate extrabursiere care fac obiectul marjelor în temeiul punctului 9 litera (g) din Standardul prudențial CPS 226.

(8) Standardul prudențial CPS 226 se aplică, în general, tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central efectuate între „entitățile acoperite de APRA" (*APRA covered entities*) și „contrapărțile acoperite" (*covered counterparties*). „Entitățile acoperite de APRA" sunt instituții autorizate care acceptă depozite (ADI), inclusiv ADI străine, și holdinguri neoperaționale autorizate în temeiul Legii bancare, asigurători generali, inclusiv asigurători de categoria C, holdinguri neoperaționale autorizate în temeiul Legii privind asigurările și entități-mamă ale grupurilor de asigurare de nivel 2, societăți de asigurare de viață, inclusiv societăți mutuale (*friendly societies*) și societăți de asigurare de viață străine eligibile (EFLIC) și holdinguri neoperaționale înregistrate în temeiul Legii privind asigurările de viață și entități din sectorul fondurilor de pensii care pot fi înregistrate în temeiul Legii SIS în ceea ce privește activitățile lor comerciale. Definiția „contrapărților acoperite" corespunde în linii mari definiției „contrapărții financiare" de la articolul 2 punctul 8 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, excluzând, în mod similar, vehiculele cu scop special în cazul cărora tranzacția se desfășoară exclusiv în scopul acoperirii riscurilor. Definiția „contrapărților acoperite" nu ia în considerare jurisdicția sub care se află contrapartea atât timp cât nu există nicio îndoială cu privire la caracterul executoriu al acordului de compensare în caz de insolvență sau de faliment al contrapărții sau în cazul în care contractele de garanție reală nu sunt îndoielnice și sunt executorii din punct de vedere juridic în cazul în care contrapartea nu își îndeplinește obligațiile de plată.

([4]) ESMA/2013/1373, Aviz tehnic privind echivalența în materie de reglementare în țările terțe în temeiul EMIR – Australia, Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe, 1 octombrie 2013.

(9) În conformitate cu punctul 11 din Standardul prudențial CPS 226, obligațiile de a face schimb de marje de variație nu sunt aplicabile contrapărților la o tranzacție decât în cazul în care valoarea instrumentelor financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central ale ambelor contrapărți depășește, pe o bază agregată și consolidată, un prag *de minimis* de 3 miliarde AUD. Regulamentul (UE) nr. 648/2012 nu prevede un astfel de prag. Recunoașterea echivalenței ar trebui, prin urmare, să fie condiționată de schimbul de marje de variație între contrapărțile care fac obiectul articolului 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și entitățile acoperite de APRA.

(10) Standardul prudențial CPS 226 conține obligații similare celor prevăzute la articolul 11 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și în capitolul VIII din Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013. În special, punctele 77-94 din standardul prudențial respectiv conțin cerințe specifice privind confirmarea la timp, comprimarea portofoliilor, reconcilierea portofoliilor, evaluarea tranzacțiilor și soluționarea litigiilor aplicabile contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC. În ceea ce privește confirmarea la timp, cerințele prevăzute în Standardul prudențial CPS 226 nu pot fi considerate echivalente, deoarece impun ca tranzacțiile să fie confirmate doar „cât mai curând posibil", în timp ce Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013 stabilește o perioadă maximă pentru confirmarea tranzacției. În ceea ce privește reconcilierea portofoliilor, cerințele prevăzute în Standardul prudențial CPS 226 nu pot fi considerate echivalente, întrucât frecvența cu care trebuie reconciliat un portofoliu nu este specificată în Standardul prudențial CPS 226, deși aceasta este stabilită cu precizie în Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013. În ceea ce privește soluționarea litigiilor, cerințele prevăzute în Standardul prudențial CPS 226 nu pot fi considerate echivalente deoarece, spre deosebire de Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013, standardul prudențial nu prevede un proces specific pentru litigiile care nu sunt soluționate în termen de cinci zile lucrătoare. În ceea ce privește comprimarea portofoliului și evaluarea tranzacțiilor, cerințele prevăzute în Standardul prudențial CPS 226 ar putea fi considerate echivalente ca rezultat cu cele prevăzute la articolele 13 și 14 din Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013.

(11) În ceea ce privește contractele derivate care nu sunt compensate la nivel central și care fac obiectul Standardului prudențial CPS 226, mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare aplicabile entităților acoperite de APRA ar trebui, prin urmare, să fie considerate echivalente cu cerințele prevăzute la articolul 11 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 în ceea ce privește comprimarea portofoliului și evaluarea tranzacțiilor aplicabile contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC.

(12) În conformitate cu Standardul prudențial CPS 226, marjele de variație trebuie schimbate, sub rezerva pragului *de minimis* menționat la punctul 11 din standardul prudențial respectiv, iar marjele inițiale trebuie furnizate și colectate pentru toate tranzacțiile noi cu instrumente financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central, cu excepția contractelor forward pe cursul de schimb și a swapurilor valutare decontate prin livrare fizică, între o entitate acoperită de APRA și o contraparte acoperită. APRA a adoptat perioada de tranziție convenită la nivel internațional pentru intrarea în vigoare a cerințelor de marjă inițială; pragurile utilizate pentru această perioadă de tranziție exprimate în AUD ar trebui considerate echivalente cu pragurile menționate la articolul 35 din Regulamentul delegat (UE) 2016/2251. Derogări similare sunt prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 pentru contractele forward pe cursul de schimb și swapurile valutare decontate prin livrare fizică și pentru opțiunile pe acțiuni individuale sau opțiunile pe indici. Prin urmare, prezenta decizie ar trebui să se aplice numai contractelor cu instrumente financiare derivate extrabursiere care fac obiectul cerințelor de marjă prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și în Standardul prudențial CPS 226.

(13) În conformitate cu Standardul prudențial CPS 226, marja de variație se calculează și se apelează zilnic, iar decontarea valorilor marjei de variație se efectuează „cu promptitudine". APRA a declarat public că se așteaptă ca, în practică, decontarea unei marje de variație să aibă loc pe o bază T+1 (unde T este data apelului în marjă). Cu toate acestea, un astfel de termen de decontare ar putea să nu fie fezabil în toate circumstanțele, de exemplu, din cauza unor aspecte legate de fusurile orare și de caracterul transfrontalier al tranzacției. Prin urmare, APRA a adoptat o cerință bazată pe principii pentru decontarea promptă a marjei de variație pentru a obține un rezultat conform cu alte cerințe de reglementare la nivel mondial în ceea ce privește termenul de decontare pentru marja de variație. Articolul 12 din Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 impune tuturor contrapărților la o tranzacție cu instrumente financiare derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC obligația de a face schimb de marje de variație zilnic sau de a ajusta perioada de risc de marjă utilizată pentru a calcula marja inițială în consecință. Dispozițiile prevăzute în Standardul prudențial CPS 226 în ceea ce privește marja de variație ar trebui să fie considerate echivalente numai în cazul în care dispozițiile respective au un rezultat echivalent cu cel obținut prin aplicarea cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Prin urmare, ar trebui stabilite condiții în acest sens.

(14) Standardul prudențial CPS 226 prevede o valoare minimă de transfer combinată pentru marja inițiale și marja de variație de 750 000 AUD, în timp ce articolul 25 din Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 prevede o valoare de 500 000 EUR. Având în vedere diferența marginală dintre aceste valori și obiectivul comun al Standardului prudențial CPS 226 și al Regulamentului delegat (UE) 2016/2251, valorile respective ar trebui să fie considerate echivalente.

(15) Cerințele din Standardul prudențial CPS 226 privind calcularea marjei inițiale ar trebui să fie considerate echivalente cerințelor prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2016/2251. Într-un mod similar cu metoda standardizată de calculare a marjei inițiale prevăzută în anexa IV la Regulamentul delegat (UE) 2016/2251, Standardul prudențial CPS 226 permite utilizarea unui model standardizat echivalent cu cel prevăzut în respectiva anexă IV. Alternativ, în temeiul Standardului prudențial CPS 226, se pot utiliza modele interne sau ale unor părți terțe pentru calcularea marjei inițiale, cu condiția ca modelele respective să conțină anumiți parametri specifici, echivalenți cu cei prevăzuți în Regulamentul delegat (UE) 2016/2251, inclusiv intervale de încredere minime și perioade de risc de marjă, precum și anumite date istorice, inclusiv perioade de criză. Entitățile acoperite de APRA trebuie să solicite aprobarea APRA pentru a utiliza un model intern sau al unei părți terțe și trebuie să efectueze o examinare independentă a acestui model înainte de solicitarea aprobării.

(16) Cerințele din Standardul prudențial CPS 226 privind garanțiile eligibile și modul în care sunt păstrate și segregate garanțiile respective ar trebui să fie considerate echivalente celor prevăzute la articolul 4 din Regulamentul delegat (UE) 2016/2251. Standardul prudențial CPS 226 conține o listă echivalentă de garanții eligibile, iar o entitate acoperită de APRA trebuie să dispună de controale adecvate pentru a se asigura că garanțiile colectate nu prezintă un risc semnificativ de corelare defavorabilă sau un risc semnificativ de concentrare. Concentrarea ar trebui evaluată în funcție de fiecare emitent, de tipul de emitent și de tipul de active. Prin urmare, normele privind marja pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC cuprinse în Standardul prudențial CPS 226 ar trebui considerate echivalente cu cele prevăzute la articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(17) În ceea ce privește nivelul de protecție a secretului profesional în Australia, informațiile deținute de APRA, precum și de toate agențiile Commonwealth, intră sub incidența Legii privind protecția vieții private din 1988 („Legea privind protecția vieții private"). În plus, Legea privind Autoritatea de Reglementare Prudențială din Australia din 1998 („Legea APRA") stabilește dispoziții detaliate privind protecția secretului profesional care se aplică APRA și angajaților acesteia. În special, în temeiul secțiunii 56 alineatul (2) din Legea APRA, funcționarii sau foștii funcționari ai APRA se fac vinovați de o infracțiune dacă divulgă „informații protejate" sau un „document protejat" oricărei persoane sau „unei instanțe" (altfel decât în conformitate cu Legea APRA). În plus, secțiunea 70 din Legea penală din 1914 („Legea penală") constituie o dispoziție în materie de confidențialitate cu aplicabilitate generală pentru funcționarii Commonwealth (și anume angajații din sectorul public, inclusiv personalul APRA și contractanții acesteia). Această dispoziție incriminează divulgarea de către funcționarii Commonwealth a oricărui fapt sau document de care iau cunoștință sau care intră în posesia lor ca urmare a calității lor de funcționari Commonwealth și pe care au obligația de a nu îl divulga. Prin urmare, Legea privind protecția vieții private, Legea penală și Legea APRA oferă garanții cu privire la secretul profesional, inclusiv cu privire la protecția secretelor de afaceri comunicate de autorități părților terțe, care ar trebui considerate echivalente cu cele prevăzute la titlul VIII din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(18) În cele din urmă, în ceea ce privește supravegherea eficace și asigurarea respectării dispozițiilor juridice în Australia, APRA deține responsabilitatea principală pentru monitorizarea și asigurarea respectării Standardului prudențial CPS 226. APRA poate lua o gamă largă de măsuri de supraveghere, inclusiv inițierea unei investigații oficiale privind activitatea unei instituții, impunerea unor condiții pentru autorizarea unei instituții sau emiterea de instrucțiuni legate de anumite aspecte, numirea unui administrator statutar, a unui administrator judiciar sau a unui administrator fiduciar înlocuitor pentru a gestiona activitățile unei instituții, inițierea de acțiuni penale împotriva unor persoane sau instituții sau solicitarea unor ordine de restricție. Prin urmare, ar trebui să se considere că aceste măsuri asigură aplicarea efectivă a mecanismelor juridice, de reglementare și de punere în aplicare relevante în temeiul Standardului prudențial CPS 226, în mod echitabil și fără să creeze distorsiuni, și garantează o supraveghere și o punere în aplicare eficace, echivalente cu mecanismele de supraveghere și de punere în aplicare disponibile în temeiul cadrului juridic al Uniunii.

(19) Prezenta decizie recunoaște echivalența cerințelor obligatorii prevăzute în legislația australiană referitoare la contractele derivate extrabursiere aplicabile la momentul adoptării prezentei decizii. Comisia, în cooperare cu ESMA, va monitoriza cu regularitate evoluția mecanismelor juridice, de supraveghere și de punere în aplicare privind aceste contracte derivate extrabursiere în ceea ce privește cerințele în materie de confirmare la timp, de comprimare și de reconciliere a portofoliilor, de evaluare, de soluționare a litigiilor și de marjă aplicabile contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC, cu privire la care a fost adoptată prezenta

decizie, precum și punerea în aplicare consecventă și eficace a acestor mecanisme. În cadrul eforturilor sale de monitorizare, Comisia poate solicita APRA să furnizeze informații cu privire la evoluțiile în materie de reglementare și supraveghere. Comisia poate efectua o reexaminare specifică oricând evoluțiile relevante impun reevaluarea de către Comisie a declarației de echivalență acordată prin prezenta decizie. O astfel de reexaminare poate conduce la abrogarea prezentei decizii, ceea ce ar însemna că, în mod automat, contrapărțile vor face din nou obiectul tuturor cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(20) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În sensul articolului 13 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare din Australia pentru comprimarea portofoliului și evaluarea tranzacțiilor care sunt aplicate tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central reglementate de Autoritatea de Reglementare Prudențială din Australia („APRA”) sunt considerate echivalente cu cerințele prevăzute la articolul 11 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 în cazul în care cel puțin una dintre contrapărțile la tranzacțiile respective este o entitate acoperită de APRA, astfel cum este definită în Standardul Prudențial CPS 226.

Articolul 2

În sensul articolului 13 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare ale Australiei privind schimbul de garanții care se aplică tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central reglementate de APRA sunt considerate echivalente cu cerințele prevăzute la articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) cel puțin una dintre contrapărțile la aceste tranzacții este o entitate acoperită de APRA, astfel cum este definită în Standardul prudențial CPS 226;

(b) în cazul în care se solicită furnizarea marjei de variație în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012, marja de variație este furnizată în aceeași zi în care este calculată.

Prin derogare de la litera (b), în cazul în care se stabilește între contrapărți că marja de variație nu poate fi furnizată în mod consecvent în aceeași zi în care a fost calculată, mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare din Australia sunt, de asemenea, considerate ca fiind echivalente cu cerințele prevăzute la articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 în cazul în care marja de variație este furnizată în termen de două zile lucrătoare de la calcularea sa, iar perioada de risc de marjă utilizată pentru calcularea marjei inițiale este ajustată în consecință.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 5 iulie 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN